

Diuen que a la tercera va la vençuda i aquest cop vam anar a Moià, la Tosca, el Molí de Brotons, que estava preciós i amb força aigua, i vam arribar a Sant Pere de Marfà per fi i sense contratemps. Ah, sí! Va ploure.

Valia la pena fer el recorregut i arribar a Sant Pere de Marfà, la Francesca i jo estàvem d'allò més contentes. Però la joia no podia ser del tot completa: no teníem accés a l'ermita. Vam haver de treure un tancat per a poder-hi arribar. Per fi,...l'ermita! Vam quedar, però, desconsolades i enrabiades, la fan servir de galliner!

Així és que finalment el dia oficial de l'excursió va sortir to bé, malgrat que no vam arribar a Sant Pere de Marfà. Ens feia una mica de vergonya aliena que el grup veiés la desfeta en que s'havia convertit l'ermita.

La propera ruta que preparem suposo que no ens costarà tant. És per aquest motiu que vo-

Foto: Joana Molins

lem agrair la col·laboració i l'esforç que suposa a tothom preparar alguna ruta. Encara que a vegades sembla fàcil, abans hi ha hagut una acurada preparació per tal que tot surti com cal.

El Molí de Brotons Foto: Joana Molins